

Datum van
inontvangstneming

:

15/04/2020

Zaak C-87/20

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 februari 2020

Verwijzende rechter:

Bundesfinanzhof (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

15 oktober 2019

Verzoeker tot *Revision*:

Hauptzollamt B

Verweerster in *Revision*:

XY

[omissis]

BUNDESFINANZHOF

(hoogste federale rechter in belastingzaken, Duitsland)

BESLISSING

In het geding

Hauptzollamt B

verweerder en verzoeker tot *Revision*

tegen

XY

verzoekster en verweerster in *Revision*

[omissis]

wegens inbeslagneming vanwege een ontbrekende invoervergunning

heeft de Zevende Senat

ter terechtzitting op 15 oktober 2019 het volgende beslist: **[Or. 2]**

D i c t u m

1. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

Dient artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2015/870, aldus te worden uitgelegd dat een importeur die een totale hoeveelheid van meer dan 125 gram (g) kaviaar van steursoorten (*Acipenseriformes spp.*) in individueel gemerkte recipiënten bij zich heeft en daarvoor noch een (weder)uitvoerdocument noch een invoervergunning overlegt, een hoeveelheid van maximaal 125 g kaviaar mag houden voor zover de invoer niet een van de in artikel 57, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 865/2006 genoemde doelen dient?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord:

Behoren in het douanegebied van de Unie binnengebrachte specimens ook tot de persoonlijke bezittingen en huisraad in de zin van artikel 7, punt 3, van verordening nr. 338/97 wanneer de importeur op het moment van het binnenbrengen van die specimens verklaart dat hij ze na invoer aan andere personen cadeau wenst te doen?

2. De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat door het Hof van Justitie van de Europese Unie op de prejudiciële vragen is beslist.

M o t i v e r i n g

I.

- 1 In december 2015 is verzoekster en verweerster in *Revision* (hierna: „verzoekster”) via het douanekantoor luchthaven van verweerder en verzoeker tot *Revision* (Hauptzollamt; hierna: „hoofddouanekantoor”) naar het douanegebied van de Unie gereisd, waarbij zij de groene uitgang „Niets aan te geven” gebruikte. Zij had zes blikken kaviaar (zwarte beloega, Latijnse benaming *Huso Huso*) van elk 50 g bij zich. Het hoofddouanekantoor heeft de kaviaar in beslag genomen omdat een vergunning overeenkomstig § 51, lid 2, van het Bundesnaturschutzgesetz (natuurbeschermingswet) ([omissis]; hierna: „BNatSchG” [omissis]) ontbrak.
- 2 Het vervolgens ingestelde beroep is gedeeltelijk toegewezen. Het Finanzgericht (belastingrechter in eerste aanleg) heeft geoordeeld dat eieren van de steur, ook van gekweekte specimens, vallen onder bijlage B bij verordening (EG) nr. 338/97

van de Raad van 9 december 1996 inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1320/2014 van de Commissie van 1 december 2014 tot wijziging van verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten [**Or. 3**] door controle op het desbetreffende handelsverkeer [omissis]. Voor de invoer van kaviaar is dan ook een invoervergunning vereist, die tot op heden niet is overgelegd. Verzoekster mocht echter twee blikken zonder vergunning invoeren, aangezien zij deze niet voor commerciële doeleinden wenste te gebruiken, maar aan haar kinderen cadeau wenste te doen respectievelijk zelf wenste te consumeren. Artikel 57, lid 5, van verordening (EG) nr. 865/2006 van de Commissie van 4 mei 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer, zoals gewijzigd bij verordening (EU) nr. 2015/870 van de Commissie van 5 juni 2015 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 865/2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad, wat de handel in in het wild levende dier- en plantensoorten betreft [omissis] is volgens het Finanzgericht een vrijstellingsregeling op grond waarvan onder bepaalde voorwaarden geen vergunningsplicht geldt voor kwantitatief beperkte niet-commerciële invoeren. Het is niet gerechtvaardigd om deze beperkte vrijgestelde hoeveelheid bij een overschrijding van de hoeveelheid volledig uit te sluiten wanneer in de omstandigheden van het geding geen aanleiding bestaat voor het vermoeden dat het om een commerciële invoer gaat. Volgens die rechter was de inbeslagneming van de kaviaar dus onrechtmatig voor zover het hoofddouanekantoor verzoekster niet twee blikken kaviaar heeft laten houden.

- 3 Tegen dit vonnis heeft het hoofddouanekantoor beroep in *Revision* ingesteld. Het was van mening dat bij een overschrijding van de in artikel 57, lid 5, van verordening nr. 865/2006 genoemde hoeveelheid de in totaal binnengebrachte hoeveelheid kaviaar van steursoorten wegens het ontbreken van een invoervergunning in beslag moet worden genomen. Los daarvan gaat het ook niet meer om persoonlijke bezittingen of huisraad wanneer de kaviaar als cadeau voor derden is bedoeld.

II.

- 4 [Schorsing van de procedure] [omissis]
 5 [herhaling van de prejudiciële vragen] [omissis] [**Or. 4**] [omissis]
 6 [omissis]
 7 [omissis]

III.

- 8 Volgens de verwijzende rechter zijn in het onderhavige geding verordening nr. 338/97 en verordening nr. 865/2006 (telkens in de bovengenoemde versie) van

toepassing. Over de uitlegging van deze verordeningen bestaan twijfels die voor de beslechting van dat geding relevant zijn.

9 **Toepasselijke bepalingen van Unierecht:**

10 Artikel 2, onder b), van verordening nr. 338/97:

„Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: ‚de Overeenkomst’: de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten (CITES)”.

11 Artikel 2, onder j), van verordening nr. 338/97:

„Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: ‚persoonlijke bezittingen of huisraad’: dode specimen alsmede delen en producten daarvan, die een particulier toebehoren en die deel uitmaken van zijn gewone persoonlijke bezittingen of daartoe bestemd zijn”.

12 Artikel 2, onder t), van verordening nr. 338/97:

„Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder: ‚specimen’: elk dier of elke plant, dood of levend, van de in de bijlagen A tot en met D genoemde soorten, elk deel daarvan en elk daarvan verkregen product, al dan niet in andere goederen vervat [...]”.

13 Artikel 3, lid 2, onder a), van verordening nr. 338/97:

„Bijlage B bij deze verordening omvat: **[Or. 5]**

14 a) de in bijlage II bij de Overeenkomst opgenomen soorten die niet in bijlage A zijn opgenomen, en waarvoor de lidstaten geen voorbehoud hebben gemaakt.”

15 Artikel 4, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 338/97:

„Specimens van in bijlage B bij deze verordening genoemde soorten mogen slechts in de Gemeenschap worden binnengebracht, indien de nodige controles zijn verricht en vooraf in het douanekantoor aan de grens waar de specimen worden binnengebracht, een invoervergunning is voorgelegd die werd afgegeven door een administratieve instantie van de lidstaat van bestemming.”

16 Artikel 7, punt 3, eerste volzin, van verordening nr. 338/97:

„Persoonlijke bezittingen en huisraad

In afwijking van de artikelen 4 en 5 zijn de daarin vervatte bepalingen niet van toepassing op dode specimen, delen daarvan of daaruit verkregen produkten van soorten genoemd in de bijlagen A tot en met D bij deze verordening die vallen onder persoonlijke bezittingen of huisraad die in de Gemeenschap worden binnengebracht dan wel uit de Gemeenschap worden uitgevoerd of

wederuitgevoerd, in overeenstemming met de bepalingen die volgens de procedure van artikel 18 door de Commissie worden vastgesteld.”

Bijlage bij verordening nr. 338/97:

	Bijlage A	Bijlage B	Bijlage C	Gewone naam
[...]				
ACTINOPTERI				Vissen
ACIPENSERIFORM				Steurachtig
ES		ACIPENSERIFORM		en
		ES spp. (II) (Met		Steurachtige
		uitzondering van de		n
		in bijlage A		
		opgenomen species)		

[...]

18 Artikel 57 van verordening nr. 865/2006:

„1. De in artikel 7, lid 3, van verordening (EG) nr. 338/97 bedoelde afwijking van artikel 4 van die verordening voor persoonlijke bezittingen en huisraad geldt niet voor specimens die met winst oogmerk worden gebruikt, worden verkocht, voor commerciële doeleinden worden tentoongesteld, ten verkoop worden gehouden, te koop worden aangeboden of met het oog op verkoop worden vervoerd. [...]

2. [...]

3. Vóór het voor de eerste keer binnenbrengen in de Gemeenschap, door een gewoonlijk in de Gemeenschap verblijvende persoon, van persoonlijke bezittingen of huisraad, met inbegrip van jachttrofeeën, die specimens zijn van in bijlage B bij verordening (EG) nr. 338/97 **[Or. 6]** opgenomen soorten, is de overlegging van een invoervergunning aan de douane niet vereist indien het origineel van een (weder)uitvoerdocument en een kopie daarvan worden overgelegd.

4. [...]

5. In afwijking van de leden 3 en 4 is voor het binnenbrengen of opnieuw binnenbrengen in de Gemeenschap van de volgende in bijlage B bij verordening (EG) nr. 338/97 opgenomen producten de overlegging van een (weder)uitvoerdocument of invoervergunning niet vereist:

a) kaviaar van steursoorten (*Acipenseriformes spp.*), tot maximaal 125 gram per persoon, in recipiënten die individueel zijn gemerkt in overeenstemming met artikel 66, lid 6; [...].”

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (hierna: „CITES”):**

20 „Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish
[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

[...]

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

[...]

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

3. Agrees that parties shall:

a) [...]

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

[...]

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [Or. 7] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[...]

- 21 Annex 1 – Guidelines for interpretation of personal and household effects [...]

Definition of ‚personal und household effects‘

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

[...]”

- 22 **Toepasselijke bepalingen van nationaal recht:**

- 23 § 51, lid 2, eerste volzin, BNatSchG:

„Indien bij de controle door het douanekantoor wordt geconstateerd dat dieren of planten zonder de voorgeschreven vergunningen of overige documenten worden ingevoerd, doorgevoerd of uitgevoerd, worden zij door de douane in beslag genomen.”

IV.

- 24 De juridische beoordeling van het geding is vanuit Unierechtelijk oogpunt onzeker.
- 25 1. De beslissing op het beroep in „Revision” van het hoofddouanekantoor hangt af van de vraag of het bij de in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 genoemde hoeveelheid gaat om een vrijstellingsdrempel of om een vrijgestelde hoeveelheid. Bij een uitlegging als vrijstellingsdrempel zou het hoofddouanekantoor de gehele door verzoekster binnengebrachte hoeveelheid kaviaar, te weten zes blikken, terecht in beslag hebben genomen. Als het daarentegen gaat om een vrijgestelde hoeveelheid, hadden slechts vier blikken in beslag mogen worden genomen. De overige twee blikken kaviaar met elk 50 g had verzoekster mogen houden, voor zover zij kunnen worden gekwalificeerd als persoonlijke bezittingen of huisraad. Volgens het hoofddouanekantoor wordt artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 in de lidstaten verschillend uitgelegd.
- 26 a) Steurachtigen (Latijnse benaming: *Acipenseriformes spp.*) zijn beschermd op grond van bijlage II bij de CITES-overeenkomst [artikel 3, lid 2, onder a), juncto artikel 2, onder b), van verordening nr. 338/97]. Zij worden daarom vermeld in bijlage B bij verordening nr. 338/97. Tot de beschermde specimens behoren ook gekweekte dieren en hun eieren [artikel 2, onder t), van verordening nr. 338/97].
- 27 Specimens van in bijlage B bij de verordening genoemde soorten mogen overeenkomstig artikel 4, lid 2, eerste alinea, van verordening nr. 338/97 in beginsel [**Or. 8**] slechts in de Gemeenschap worden binnengebracht, indien vooraf

in het douanekantoor aan de grens waar de specimens worden binnengebracht, een invoervergunning is overgelegd die werd afgegeven door een administratieve instantie van de lidstaat van bestemming. Dit geldt op grond van artikel 7, punt 3, eerste volzin, van verordening nr. 338/97 evenwel niet voor dode specimens, delen daarvan of daaruit verkregen producten van soorten die worden genoemd in de bijlagen A tot en met D die vallen onder persoonlijke bezittingen of huisraad die in de Gemeenschap worden binnengebracht in overeenstemming met de door de Commissie vastgestelde bepalingen. Op grond hiervan heeft de Commissie in artikel 57 van verordening nr. 865/2006 voorzien in versoepelingen inzake de verplichting tot overlegging van documenten en in uitzonderingen op deze verplichting. Dienovereenkomstig bepaalt artikel 57, lid 5, onder a), juncto lid 3, eerste alinea, van verordening nr. 865/2006 dat voor het binnenbrengen van kaviaar van steursoorten (Latijnse benaming: *Acipenseriformes spp.*) tot maximaal 125 gram per persoon in recipiënten die individueel zijn gemerkt in overeenstemming met artikel 66, lid 6, van die verordening, de overlegging van een invoervergunning van het land van bestemming of een (weder)uitvoerdocument van het land van herkomst in de zin van artikel 57, lid 3, eerste alinea, van verordening nr. 865/2006 niet vereist is voor zover het gaat om het binnenbrengen van persoonlijke bezittingen of huisraad van een gewoonlijk in de Gemeenschap verblijvende persoon.

- 28 Indien echter niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 en de importeur niet beschikt over de dan vereiste invoervergunning of in voorkomend geval een uitvoerdocument van het land van herkomst, dient het douanekantoor de ingevoerde kaviaar overeenkomstig § 51, lid 2, eerste volzin, BNatSchG in beslag te nemen.
- 29 b) Voor de beoordeling van het geding is van belang of en in welke mate verzoekster zich kan beroepen op de in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 neergelegde uitzondering op de verplichting om documenten over te leggen, aangezien zij noch over een invoervergunning noch over een uitvoerdocument beschikte. In het bijzonder rijst de vraag wat de juridische gevolgen zijn wanneer de ingevoerde totale hoeveelheid kaviaar (in casu 300 g kaviaar van steursoorten, Latijnse benaming: *Huso Huso*) de hoeveelheid van 125 g per persoon overschrijdt.
- 30 aa) De verwijzende rechter is geneigd ervan uit te gaan dat bij een overschrijding van de in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 genoemde hoeveelheid de totale ingevoerde hoeveelheid in beslag moet worden genomen.
- 31 Voor deze opvatting pleiten de doelstellingen van de CITES-overeenkomst alsook van verordening nr. 338/97 en verordening nr. 865/2006, die strekken tot bescherming van bedreigde dier- en plantensoorten (zie overwegingen 1 en 2 van verordening nr. 338/97), aangezien op deze wijze de inachtneming van de voorschriften eenvoudig en doeltreffend kan worden gehandhaafd. Door deze uitlegging wordt bovendien het beginsel van de verplichting om documenten over te leggen ondersteund en wordt gewaarborgd dat de uitzondering op die [Or. 9]

verplichting daadwerkelijk beperkt blijft tot de invoer van kleine hoeveelheden. Als de gunstigere behandeling alleen wordt toegestaan wanneer ofwel de maximale hoeveelheid wordt gerespecteerd ofwel de vereiste documenten worden overgelegd, kan bij de invoer zonder verdere bewijsgeving worden beslist of de goederen mogen worden gehouden. Anders moet het bewijs worden geleverd dat een commerciële invoer uitgesloten is om te kunnen beslissen of degene die de voorschriften niet in acht heeft genomen, ondanks deze overtreding een deel van de goederen mag houden. Indien bij de invoer van een grotere hoeveelheid kaviaar dan 125 g een deel mag worden gehouden zonder dat documenten hoeven te worden overgelegd, kan uiteindelijk ook de invoer van grotere hoeveelheden kaviaar op zijn minst deels profiteren van de versoepeling.

- 32 Vóór een strikte uitlegging van artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 in de zin van een vrijstellingsdrempel pleit ook dat in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 niet bepaald is dat een binnengebrachte hoeveelheid die de toegestane hoeveelheid van 125 g kaviaar overschrijdt, door de betaling van een heffing kan worden gecompenseerd. Dit zou volgens de verwijzende rechter ook in strijd zijn met de doelstellingen van de genoemde rechtsgrondslagen. In het geval van een vrijstellingsdrempel zou het voor degene die een hoeveelheid van meer dan 125 g kaviaar invoert, bij voorbaat uitgesloten zijn om op zijn minst een gedeeltelijke hoeveelheid zonder overlegging van de vereiste documenten te mogen houden.
- 33 Tegen een mogelijke verdeling van de ingevoerde goederen in een deel waarvoor geen documenten hoeven te worden overgelegd, en een ander deel waarvoor dit wel verplicht is en dat dus in beslag moet worden genomen, pleit bovendien dat de hoeveelheid van 125 g „per persoon” geldt. De situatie is dan ook niet vergelijkbaar met een groepagezending die pakketten voor meerdere individuele ontvangers omvat en waarvoor het Hof van Justitie van de Europese Unie een behandeling als zendingen met een te verwaarlozen waarde heeft toegestaan indien elk pakket slechts goederen tot een intrinsieke waarde van 22 EUR bevat (zie [arrest van 2 juli 2009, *Har Vaessen Douane Service*, C-7/08, EU:C:2009:417] [omissis] met betrekking tot artikel 27 van verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen [omissis], zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 3357/91 van de Raad van 7 november 1991 houdende wijziging van verordening (EEG) nr. 918/83 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen).
- 34 Voor een strikte uitlegging van artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 in de zin van een vrijstellingsdrempel pleiten voorts punt 2, onder e), van resolutie 12.7 en punt 3, onder b), iv), van resolutie 13.7 van de Conferentie van de staten die partij zijn bij de CITES-overeenkomst (CoP), op grond waarvan de uitzondering voor privédoeleinden moet worden beperkt tot een hoeveelheid van maximaal 125 g per persoon [**Or. 10**] („limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person”).

- 35 bb) Het is echter niet onmogelijk om artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 aldus uit te leggen dat de importeur bij het overschrijden van de toegestane hoeveelheid ten minste 125 g kaviaar als vrijgestelde hoeveelheid mag houden. Volgens de informatie van het hoofddouanekantoor zijn de uitlegging en toepassing van artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 in de lidstaten van de Unie niet uniform, waardoor de twijfels van de verwijzende rechter nog werden versterkt.
- 36 Noch uit de bewoordingen van deze bepaling noch uit de resoluties 12.7 en 13.7 van de CoP kan ondubbelzinnig worden afgeleid dat een invoer van kaviaar automatisch in zijn geheel onderworpen is aan de verplichting om documenten over te leggen, als de hoeveelheid van 125 g wordt overschreden. Soortgelijke formuleringen als in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 komen bijvoorbeeld voor in artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1186/2009 met betrekking tot zendingen met een te verwaarlozen waarde („[O]nder goederen met een te verwaarlozen waarde’ [wordt] verstaan goederen waarvan de intrinsieke waarde niet meer dan 150 EUR per zending bedraagt”) en in artikel 27 van die verordening met betrekking tot kwantitatieve restricties voor zendingen die door een particulier worden verzonden naar een andere particulier („vastgestelde hoeveelheden”). De in deze regelingen vastgestelde hoeveelheden worden echter behandeld als vrijgestelde hoeveelheden, die de importeur hoe dan ook mag houden.
- 37 Tegelijkertijd zou artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 bij een uitlegging als vrijstellingsdrempel een sanctiekarakter krijgen, terwijl uit de bewoordingen van die bepaling niet blijkt dat dit wordt beoogd. Artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 regelt alleen dat voor de invoer van een bepaalde hoeveelheid kaviaar geen documenten vereist zijn. Los daarvan kan een schending van bepalingen op het gebied van de bescherming van soorten in voorkomend geval ook strafrechtelijke gevolgen hebben.
- 38 Bovendien wordt de invoer van een hoeveelheid tot maximaal 125 g kaviaar in de CITES-overeenkomst en in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 kennelijk als niet bezwaarlijk beschouwd voor het voortbestaan van steurachtigen. Deze hoeveelheid wordt tevens gerespecteerd wanneer vanaf het begin slechts maximaal 125 g kaviaar wordt ingevoerd en de importeur bij een overschrijding van deze hoeveelheid 125 g kaviaar mag houden.
- 39 2. Voor zover de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, hangt de beslissing op het beroep in *Revision* tevens af van het antwoord op de vraag of de ingevoerde specimens ook persoonlijke bezittingen of huisraad in de zin van artikel 7, punt 3, van verordening nr. 338/97 zijn wanneer de importeur op het moment van het binnenbrengen van die specimens verklaart dat hij ze na de invoer aan **[Or. 11]** andere personen cadeau wenst te doen. Indien dit het geval is, zou verzoekster in casu twee blikken kaviaar van elk 50 g mogen houden.

- 40 De bewoordingen van artikel 2, onder j), van verordening nr. 338/97 – waarin wordt verwezen naar „zijn” persoonlijke bezittingen (Engels: „part of his normal goods and chattels”, Frans „partie de ses biens et effets normaux”) – pleiten ervoor dat een specimen alleen als persoonlijke bezitting of huisraad kan worden beschouwd mits het persoonlijk bestemd is voor de importeur.
- 41 Desondanks kan volgens de verwijzende rechter een binnengebracht specimen ook tot de persoonlijke bezittingen worden gerekend wanneer de importeur het na de invoer aan andere personen cadeau wenst te doen (zogenoemde souvenirs), voor zover geen aanleiding bestaat om te vermoeden dat een commercieel doel wordt nagestreefd.
- 42 Artikel 2, onder j), van verordening nr. 338/97 maakt een onderscheid tussen de begrippen „huisraad” en „persoonlijke bezittingen”. Als huisraad kunnen voorwerpen worden beschouwd die behoren tot de persoonlijke levenssfeer van een particulier en die bestemd zijn om permanent in zijn huishouden te blijven. „Persoonlijke bezittingen” lijken daarentegen voorwerpen te zijn die in de persoonlijke behoeften van een persoon voorzien of daartoe bestemd zijn. Het gebruik of de consumptie door deze persoon wordt noch in artikel 2, onder j), van verordening nr. 338/97 noch in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 ondersteld. Ook de persoonlijke bedoelingen van de importeur worden niet vermeld in artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006. Het begrip „persoonlijke bezittingen” lijkt dus niet dwingend te impliceren dat het specimen bij de importeur blijft.
- 43 Met betrekking tot de vrijstelling in artikel 8 van richtlijn 92/12/EEG van de Raad van 25 februari 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop [omissis] en met betrekking tot nationale regeling die daartoe is vastgesteld in § 20, lid 1, van het Tabaksteuergesetz (wet inzake de tabaksaccijns) in de versie die gold in het jaar 2007, heeft de verwijzende rechter beslist dat accijnsproducten ook dan voor de eigen behoefte van een particuliere koper worden verkregen wanneer zij bestemd zijn om wegens nauwe persoonlijke banden met een andere particulier aan deze cadeau te worden gedaan. Een persoon dekt dus ook zijn eigen behoefte wanneer hij uit eigen beweging cadeaus voor familieleden koopt. Hij maakt dan immers kosten die niet voortvloeien uit een opdracht en waarvoor geen kostenvergoeding van derden kan worden verwacht [omissis] **[Or. 12]** [omissis].
- 44 Onder dezelfde voorwaarden beschouwt de verwijzende rechter in casu twee blikken van elk 50 g van de door verzoekster ingevoerde kaviaar als persoonlijke bezitting van verzoekster, ook als zij dit deel van de ingevoerde totale hoeveelheid kaviaar aan haar kinderen cadeau wenste te doen en dit reeds bij de invoer heeft verklaard. Een commercieel doel in de zin van artikel 57, lid 1, van verordening nr. 865/2006 is in dit geval niet aan de orde.
- 45 Dit resultaat is ook niet in strijd met punt 8 van bijlage 1 bij resolutie 13.7 van de CoP, op grond waarvan specimen persoonlijk eigendom moeten zijn of voor

andere dan commerciële doeleinden moeten worden gehouden. Terwijl er bij het eerste alternatief van wordt uitgegaan dat de importeur de specimens niet cadeau doet, maar zelf houdt, is het tweede alternatief („possessed for non-commercial purposes”) ruimer geformuleerd, omdat het persoonlijke doel niet met persoonlijk bezit verbonden is.

- 46 Los van deze juridische overwegingen lijkt het de verwijzende rechter ook praktisch gesproken bezwaarlijk om de vrijstelling van de verplichting om documenten over te leggen, waarin artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 voorziet, te weigeren om de enkele reden dat wordt verklaard dat de kaviaar als cadeau bedoeld is. Een dergelijke uitlegging doet de vraag rijzen hoe de intenties van de importeur op betrouwbare wijze moeten worden achterhaald bij de douanevrijgave. Uiteindelijk zou een importeur die verklaart de kaviaar cadeau te willen doen, worden benadeeld ten opzichte van een importeur die beweert de kaviaar voor zichzelf te willen houden of die helemaal niets verklaart, omdat eerstgenoemde importeur niet wordt vrijgesteld van de verplichting om documenten over te leggen. Bovendien kan een bij de douanevrijgave verklaarde intentie na de invoer worden gewijzigd. Het is tenslotte niet te begrijpen waarom de invoer van 125 g kaviaar zonder overlegging van documenten mogelijk zou moeten zijn als de betrokkene de kaviaar zelf consumeert of als hij naasten uitnodigt om de kaviaar bij hem te komen nuttigen, terwijl er een verplichting om documenten over te leggen bestaat als de importeur de kaviaar na de invoer aan deze personen cadeau wenst te doen.
- 47 De twijfels van de verwijzende rechter over de uitlegging van artikel 57, lid 5, onder a), van verordening nr. 865/2006 worden versterkt doordat de vraag of als cadeau meegenomen goederen als persoonlijke bezittingen of als huisraad kunnen worden behandeld, volgens het hoofddouanekantoor door de lidstaten verschillend wordt beantwoord.